

Sygnatura akt IV P 140/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu IV Wydział Pracy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Smólska-Caban

Protokolant: sekr. A. P.

po rozpoznaniu w dniu 09 sierpnia 2016 r.

sprawy z powództwa K. M. (1)

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce Akcyjnej

o ustalenie wypadku przy pracy

1. Ustala, że zdarzenie z dnia 11 grudnia 2014 r. z udziałem powoda K. M. (1) zaistniałe w pozwanym Przedsiębiorstwie (...) Spółce Akcyjnej jest wypadkiem przy pracy.
2. Zasądza od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki Akcyjnej na rzecz powoda K. M. (1) kwotę 137,00 (sto trzydzieści siedem 00/100) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.
3. Nakazuje pobrać od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Spółki Akcyjnej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Wieluniu kwotę 523,99 (pięćset dwadzieścia trzy 99/100) zł tytułem wydatków.

Sygn. akt IV P 140/15

UZASADNIENIE

K. M. (1) wystąpił przeciwko Przedsiębiorstwu (...) Spółce Akcyjnej o ustalenie, że zdarzenie z dnia 11 grudnia 2014 r. zaistniałe około godziny 7.30 podczas montowania chłodnicy w autobusie (...), wskutek którego doznał urazu lewego barku jest wypadkiem przy pracy. Powód domagał się ponadto zasądzenia kosztów postępowania. W uzasadnieniu żądania powód podniósł, iż przy wkładaniu, na polecenie kierownika warsztatu D. H. (1), chłodnicy do samochodu doznał silnego bólu w lewym barku, a w stawie barkowym pojawiła się opuchlizna. Powód udał się niezwłocznie do lekarza i otrzymał zwolnienie chorobowe, na którym przebywał do dnia 07 maja 2015 r. Pracodawca nie sporządził protokołu wypadkowego.

Pozwany powództwa nie uznał i wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania podnosząc w uzasadnieniu odpowiedzi na pozew, iż nikt nie poinformował pracodawcy o wystąpieniu wypadku przy pracy z udziałem K. M. (1), który rozpoczął w dniu 11 grudnia 2014 r. pracę o godzinie 6.00, a około godziny 8.00 udał się do lekarza. W dniu

12 grudnia 2014 r. powód dostarczył zwolnienie chorobowe. Nie przeprowadzono postępowania wypadkowego, ponieważ zgromadzone dokumenty i wyjaśnienia wykazały, iż urazu nie można uznać jako powstałego w wypadku przy pracy.

Sąd ustalił, co następuje:

K. M. (1) zatrudniony jest (...) S.A. w Oddziale w P. jako mechanik napraw pojazdów samochodowych na podstawie umowy o pracę od dnia 01 lipca 1984 r. W dniu 11 grudnia 2014 r. powód rozpoczął pracę w warsztacie o godzinie 6.00.

Na polecenie kierownika warsztatu D. H. (1) montował chłodnicę do autobusu Tramp. Powód przyniósł chłodnicę z magazynu uzbroił w obudowę i zaczął wkładać do pojazdu. Przy montowaniu chłodnicy ważącej około 30 kg, powód poczuł silny ból lewego barku, na którym pojawiła się opuchlizna. K. M. (1) poinformował kierownika warsztatu D. H. (1), iż udaje się do lekarza z powodu urazu barku doznanego przy montowaniu chłodnicy.

(dowód: dokumenty w aktach osobowych powoda K. M. – umowa o

pracę, przeniesienia, aneksy do umowy o pracę

akta niniejsze zeznania świadków na rozprawie w dniu

24.11.2015 r. A. B. godz. 01:21:55 do 01:33:20,

częściowo D. H. godz. 01:01:03 do 01:20:46,

częściowo zeznania świadka S. T. k. 110-114,

zeznania powoda K. M. na rozprawie w dniu 09.08.2016 r.

min. 13:29 do 23:32 i min. 30:17 do 30:46)

Po wyjściu z zakładu pracy K. M. (1) odwieziony został przez córkę do Poradni chirurgii urazowo – ortopedycznej Szpitala Wojewódzkiego im. (...) II w B. na wizytę do lekarza ortopedy – traumatologa, który skierował powoda na zwolnienie chorobowe. W związku z urazem barku lewego w dniu 11 grudnia 2014 r. K. M. (1) przechodził rehabilitację (...) Publicznym Zespole (...) w P. w warunkach pobytu dziennego od dnia 02 do 25 lutego 2015 r. z rozpoznaniem PHS lewostronny pourazowy. Przy przenoszeniu chłodnicy w dniu 11 grudnia 2014 r. u powoda doszło do przecięcia tkanek miękkich lewego barku, które spowodowały zaostrzenie istniejących problemów wynikających ze zmian w kręgosłupie szyjnym i lewym barku. Do uszkodzenia tkanek miękkich dochodzi wtedy, gdy ich wytrzymałość jest mniejsza niż działająca siła. W przypadku tkanek zdrowych działająca siła musi być znaczna; zdecydowanie mniejsza siła powoduje uszkodzenia tkanek chorobowo zmienionych.

(dowód: dokumentacja medyczna powoda k. 164-167verte, k. 155-159verte,

k. 148verte-149verte, opinia biegłego sądowego dra nauk

medycznych specjalisty ortopedii, traumatologii i medycyny

sportowej Z. P. k. 173-174, zeznania powoda K. M. na

rozprawie w dniu 09.08.2016 r. min. 13:29 do 23:32 i min. 30:17

do 30:46)

Ze zdarzenia z udziałem powoda w dniu 11 grudnia 2014 r. nie został sporządzony protokół wypadkowy. W dniu 25 lutego 2015 r. powód skierował pismo do pracodawcy z wnioskiem o wyjaśnienie okoliczności zdarzenia. W odpowiedzi prezes zarządu pozwanego Przedsiębiorstwa stwierdził, iż z uzyskanych informacji i zebranych w sprawie dokumentów nie wynika, aby powód uległ wypadkowi przy pracy.

(dowód: pismo powoda K. M. k. 12, pismo pracodawcy k. 13)

Powód przechodził okresowe szkolenia z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

(dowód: dokumenty w aktach osobowych powoda K. M. –

zaświadczenia ukończenia kursów i szkoleń z zakresu BHP)

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka D. H. (1), jakoby powód nie informował świadka, iż udaje się do lekarza z powodu urazu barku doznanego w pracy przy montowaniu chłodnicy. Niewiarygodne jest, aby kierownik warsztatu, przełożony powoda, nie zainteresował się jaka jest przyczyna przerwania pracy przez powoda już około godziny 7.30. Z wiarygodnych zeznań powoda, potwierdzonych zeznaniami świadka A. B. (2) zajmującego stanowisko brygadzysty w warsztacie i częściowo zeznaniami świadka S. T. (2) wynika, iż K. M. (3) informował kierownika warsztatu D. H. (1) o konieczności i przyczynie pójścia do lekarza.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika pozwanego o przesłuchanie w charakterze świadka H. K., specjalisty do spraw BHP, na okoliczność procedur bezpieczeństwa i procedur stosowanych przy wypadku przy pracy istniejących na terenie pozwanego (...) S.A. oraz na okoliczność zasad odbywania u pozwanego szkoleń z zakresu BHP. Okoliczności te nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w której nie sporządzono protokołu wypadkowego, a fakt odbywania przez powoda szkoleń BHP wynika z dokumentów załączonych do akt osobowych powoda w postaci zaświadczeń o ukończeniu szkoleń i kursów BHP.

Sąd zważył, co następuje:

Definicję wypadku przy pracy zawiera art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (tekst jednolity Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz.1322) stanowiący, iż za wypadek przy pracy uważa się nagłe zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: 1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; 2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia; 3) w czasie pozostawiania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy. Stosownie do treści powołanego przepisu, aby zdarzenie mogło zostać uznane za wypadek przy pracy muszą zostać spełnione kumulatywnie wymienione w przepisie przesłanki: nagłość zdarzenia oznaczająca zjawisko nieprzewidywalne biologicznie i nadzwyczajne w danym układzie, przyczyna zewnętrzna zdarzenia, skutek w postaci urazu, czyli zgodnie z art. 2 ust. 13 powołanej ustawy uszkodzenie tkanek ciała lub narządów człowieka w następstwie działania czynnika zewnętrznego, lub śmierć człowieka oraz normatywny związek zdarzenia z pracą, czyli zaistnienie incydentu podczas lub w związku z wykonywaniem zwykłych poleceń i czynności. Zdarzenie z dnia 11 grudnia 2014 r. z udziałem powoda było zdarzeniem nagłym, nieprzewidywalnym, które spowodowało u K. M. (1) przeciążenie tkanek miękkich lewego barku, co potwierdza opinia biegłego sądowego specjalisty ortopedy i traumatologa doktora nauk medycznych Z. P. (2). Przeciążenie tkanek miękkich lewego barku spowodowało, według biegłego, zaostrzenie istniejących od wielu lat problemów wynikających ze zmian w kręgosłupie szyjnym i lewym barku, których sam powód nie potwierdza. Biegły podnosi, iż do uszkodzenia tkanek zdrowych działająca siła musi być znaczna, jednak uszkodzenie tkanek chorobowo zmienionych, co miało miejsce w wypadku powoda, następuje wskutek działania znacznie mniejszej siły. Wprawdzie biegły podnosi, iż o wieloletnim mechanizmie powstałych dolegliwości świadczy fakt, iż powoda nie skierowano na dalszą diagnostykę lewego barku poprzez badanie rezonansem magnetycznym lub na badanie tomografem komputerowym, jednak nie można jednoznacznie stwierdzić, dlaczego prowadzący lekarze nie skierowali powoda na takie badania. Do powstania zespołu bólowego lewego barku o charakterze przeciążeniowym doszło u powoda podczas montażu chłodnicy już wskutek działania takiej siły, która nie wywołałaby urazu w wypadku tkanek zdrowych. Uraz przeciążeniowy

nastąpił, zdaniem biegłego, już przy samym przenoszeniu chłodnicy ważącej około 30 kg. Nie jest prawdopodobne, aby powód przyszedł do pracy już z urazem i bolącą ręką i nosił ciężar w postaci chłodnicy po to, aby dopiero z pracy pójść do lekarza udając, iż uraz powstał wskutek wypadku. Takie działanie doprowadziłoby bowiem do pogorszenia stanu zdrowia powoda. Nietrafny jest wniosek biegłego w opinii, iż powód składając wyjaśnienia na rozprawie w dniu 24 listopada 2015 r., oświadczył iż obrażenie lewego barku miało miejsce przed przystąpieniem do pracy; powód podniósł, iż pokazał kierownikowi co mu się stało w rękę, aby kierownik nie zarzucił, że miało to miejsce w domu.

Zdarzenie nastąpiło w pracy podczas wykonywania przez powoda obowiązków pracowniczych związanych z zajmowanym stanowiskiem mechanika napraw pojazdów samochodowych. Odnosząc się do przesłanki w postaci

przyczyny zewnętrznej zdarzenia powołać należy wyrok z dnia 18 marca 2015 r. I PK 162/14 (publ. LEX nr 1678949), w którym Sąd Najwyższy podniósł, iż co do zasady wykonywanie zwykłych (typowych, normalnych), choćby stresujących lub wymagających dużego wysiłku fizycznego, czynności (obowiązków) przez pracownika, nie może być uznane za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy, gdyż sama praca nie może stanowić zewnętrznej przyczyny w rozumieniu definicji wypadku przy pracy, ale może nią być dopiero określona nadzwyczajna sytuacja związana z tą pracą, która staje się współdziałającą przyczyną zewnętrzną. W uzasadnieniu wyroku powołano orzecznictwo Sądu Najwyższego, które przyjmuje, że uszczerbek na zdrowiu pracownika spowodowany czynnikiem samoistnym może stanowić wypadek przy pracy, jeżeli został wywołany nadmiernym w okolicznościach danego wypadku wysiłkiem lub stresem. Nadmierny wysiłek i stres powinien być przy tym oceniany przy uwzględnieniu indywidualnych właściwości pracownika, stanu jego zdrowia, sprawności ustroju oraz okoliczności, w których wykonywana jest praca. Aby czynnik samoistny pochodzący z wnętrza organizmu pracownika mógł być uznany za skutek, musi wystąpić szczególna, nadzwyczajna okoliczność w przebiegu pracy, taka jak nadmierny wysiłek fizyczny oraz wykonywanie pracy przez pracownika przemęczonego dotychczasową intensywnością, rozmiarem pracy oraz stresem wywołanym warunkami w pracy. Podobnie w wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. I PK 185/13 (publ. LEX nr 1646046) Sąd Najwyższy podniósł, iż co do zasady wykonywanie zwykłych (typowych, normalnych), choćby stresujących lub wymagających dużego wysiłku fizycznego, czynności (obowiązków) przez pracownika, który doznał zasłabnięcia w czasie i miejscu wykonywania zatrudnienia, nie może być uznane za zewnętrzną przyczynę wypadku przy pracy, gdyż sama praca nie może stanowić zewnętrznej przyczyny w rozumieniu definicji wypadku przy pracy, ale może nią być dopiero określona nadzwyczajna sytuacja związana z tą pracą, która staje się współdziałającą przyczyną zewnętrzną. Dopuszcza się jednak wyjątkowo, że nawet codzienne czynności wykonywane w normalnych warunkach przez pracownika o zmniejszonej sprawności, czy to na skutek choroby, czy też w wyniku postępujących zmian w organizmie, mogą być – w zależności od całokształtu okoliczności – uznane za podjęte przy użyciu nadmiernego dla tego pracownika wysiłku. Z treści powołanych orzeczeń wynika, iż ocena nadmiernego wysiłku fizycznego i stresu musi być dokonana indywidualnie w odniesieniu do danego pracownika. Z opinii biegłego sądowego doktora Z. P. (2) wynika, iż w niniejszym przypadku doszło do zaostrzenia istniejących już wcześniej dolegliwości chorobowych, z których powód nie zdawał sobie nawet sprawy twierdząc, iż nigdy się na nie leczył. Wystąpiła tu nadzwyczajna przyczyna działająca na organizm powoda związana z pracą, ponieważ przenoszenie i dźwignięcie oraz szarpnięcie chłodnicy przy jej wkładaniu do pojazdu, czyli duży wysiłek fizyczny wystarczył do zaistnienia urazu, niepolegającego wprawdzie na złamaniu, zmiążdżeniu czy przerwaniu tkanki, lecz na zmianach przeciążeniowych lewego barku i obrzęku, powodujących zespół bólowy i unieruchomienie ręki.

Mając na uwadze, iż zdarzenie z dnia 11 grudnia 2014 r. spełniło wszystkie przesłanki definicji wypadku przy pracy Sąd na podstawie

art. 189 k.p.c., uznając interes powoda w wytoczeniu niniejszego powództwa za uzasadniony, orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

O kosztach obejmujących koszty zastępstwa procesowego na rzecz powoda oraz wydatki na wynagrodzenie biegłego poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.